

1867-08-31

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Omtalte personer:

H.C. Aggersborg

Molly Bech

Nanny Bech

Elisabeth Boisen

Meta Boisen

N. F. S. Grundtvig

Janus la Cour

Orla Lehmann

Arkivplacering:

Mappe 4 nr. 34a-b

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 nr. 34 a

Den 31te August 1867

Min kjære Mand!

Saa kan Du ikke faae dette Brev førend paa vor Bryllupsdag; jeg havde dog troet, jeg skulde have faaet et foruden [skrevet] til den Dag, men saa kan jeg skrive paa selve Dagen, ikke sandt? Nu begynder jeg at glæde mig forskrækkeligt til at faae Dig hjem, aa! gid Du snart var færdig! men Veiret er jo nu igjen saa afvexlende, godt nok idetheletaget, men jeg er bange for, at det dog kniber for Dig Du lille Mand; skal Du da have saa grumme meget? Det er sandt,

Grosser le Mair havde spurgt Onkel Christian, om Du ikke tænker paa ham; bare Du havde fire Hænder.

Det er godt nok og sige, at jeg skal fortælle, men Politik maa Du have mig undskyldt i; vil Du have Fædrelandet over, saa skal jeg besørge det, men fortælle det er virkelig umuligt. Saa

[Du har vel faaet Pengene? jeg sendte dem til la Cour]

●2●

meget kan jeg sige, at der ikke [er] noget stort at glæde sig over. I Sønderjylland vælger de til Nationalforsamling eller hvad hedder det. Ja, Franskmændene! jeg saa eller hørte ikke noget til dem, men Folk var helt Tossede af Begejstring, og meget smukt var alt fra først til sidst. Jeg kan ikke huske naar jeg sidst skrev, det var vist i Søndags. Den Eftermiddag var Svend og Laura her; de

havde gjort en fornøielig Tour til Stokholm, hun har det ret godt, nu skal de ligge lidt paa Landet her i Nærheden.

Om Mandagen var Johan og Minna her, og det endte med en meget alvorlig Samtale, hvor vi saa begge sider blev varme, men jeg fik ikke sagt, hvad jeg vilde, jeg havde en Følelse af, at der var noget der maatte klart udtales, og derfor gik jeg ind til Minna om Onsdagen, men traf hende desværre ikke hjemme, saa nu dør det vel hen.

Om Thirsdagen var jeg om Morgenens henne paa Kirkegaarden med Meta, hun saa saa yndig ud, da hun sad paa Sengekanten med klæder paa, saa blev hun lagt ind i en Droske og vi kørte ganske [?]

●3●

Meget vemodigt var det kan Du vel nok tænke. Om Eftermiddagen blev hun saa igjen lagt i en Vogn og flyttede saa ind; jeg havde faaet Nøgler og Tegn, saa hun kørte ad Langelinie, men Tænk! lige som hun skulde

afsted, samlede der sig en Taage saa tæt, at hun ikke kunde see spor af Strand, det var meget kjedeligt, men saa morede det hende at see Holmens Kanal og alt det der, som hun jo aldeles ikke kjendte. Her var tomt og uhyggeligt da hun var borte, men nu gjør det dog godt at komme i de gamle Folder igjen. Fru Grundtvig har kjøbt store Tuborg, Køsters og Høgsbroe skal boe i de smaa Huse, der hører til; endnu et halv Aar bliver Embedet staaende. I Onsdags fulgtes jeg først Kathrine til Selmers, det var E. Fødselsdag, K. glædede sig saa meget, at hun Thirsdag Eftermiddag sagde "jeg maa skynde mig at faae sovet". Derfra gik jeg til E.Hansens. Han er kommet hjem og har det akkurat som sædvanligt; lille Marie Magdalene laae af Gastrisk feber, (igaar hørte jeg af [?], at Lægen var betænkelig) Magdalene var overanstrengt, men saa velsignet

●4●

ud; jeg er meget bedrøvet for dem, nu har jeg skrevet til Kristiane om at lade mig lidt vide.

Derfra gik jeg saa som sagt til Johans, og saa til Lehmanns, hvor Molly havde bedet mig til Middag. Jeg havde det meget rart derude vi spadserede i Søndermarken, Veiret var deiligt, der var ikke Spor af Tordenveir, men det er sandt, det maa have været da vi havde den stærke Taage her, da var der nok noget underligt i Luften.

Der var Studenter til Middag, jeg kan forstaae at det maa more dem at komme saadan stadigt til Lehmann, han var meget elskværdig; Maler Rosentand var der ogsaa, han har malet et Billede, den gamle Heiberg, der tager Afsked med Rabek og hans Kone udenfor Frederiksberg Slot ved Solnedgang, urolig Luft (mon Lehmann har bestilt den) uheldsvarslenende som han sagde. Jeg syntes ellers nok om Billedet. Om Aftenen spaserede Nanny Elisabeth Boisen og jeg hjem; efter i tæt sluttet Række at have passeret den bælgmørke Have.

●5●

[Mappe 4 nr. 34 b]

Thorsdag Middag var vi ovre hos Lise, havde det meget hyggeligt og godt, i næste Uge kommer Onkel nok hjem, han lider forfærdeligt af Varme og lever frygtelig dyrt, men har da ogsaa moret sig ved hvad han seer. FASTER er temmelig trykket af Anes Luner, man er nær ved at blive ond paa hende, naar man hører om alle hendes Urimeligheder, men der er Synd for hun har det værst selv, hun er en Stakkel man maa beklage og ønske at der maatte gaae noget op for hende.

Igaar var FASTER her, det var den første ordentlige Dage jeg har havt hende; om Eftermiddagen kom de andre herover, Luise Johansen er hos dem og

saa den unge Hr Johansen, naar han kommer fra Hobro, er det altid meget vitigere med ham end ellers, der bliver han feteret.

Jeg har været saa opofrende, kan jeg vist kalde det, at tilbyde Cruusberg at boe her, da jeg hørte han vilde en Tour til Kbh. (Du maa ikke sige det til Nogen, men jeg har fortrudt det) det

●6●

forekom mig nødvendigt at gjøre det, da vi talte sammen i Præstø; han kommer nu I morgen, uvist hvor længe, han pleier jo dog kun at blive nogle Dage og Elisabet kommer med.

Nu vil jeg slutte Brevet imorgen, naar Børnene faaer skrevet.

Søndag.

Fru Køster sagde idag, at nu er Grundtvig kommet saa vidt, at han selv føler han har været syg, saa der er en virkelig Bedring at glæde sig over. Jeg blev glad, men det stod saa levende for mig, at deri ogsaa kan være en Fristelse for os, saa vi glæder os for meget timeligt ved at faae ham tilbage, saa jeg kunde kun bede, i hvad der skeer, lad det være til Din Ære, Herre! Hvor vi dog, intet Øieblik kan undvære hans Hjælp!

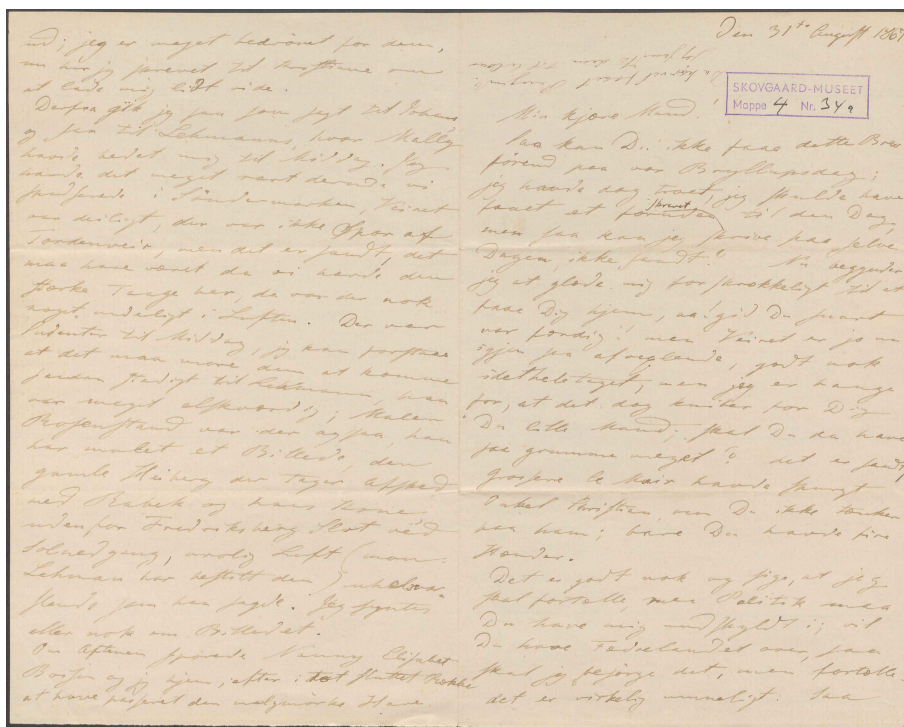
Nu fik jeg Brev fra Magdalene; det er Gud være lovet! bedre med den lille Pige. Margrete Rode har faaet en Søn, men jeg veed ikke mere; det stod i M. Brev.

Til Din Fornøjelse kan jeg lade Dig vide at Meta med megen Interesse læste Aalborgposten; men nu bliver den igjen miskjendt og misbrugt.

I Tanken omfavner jeg Dig mange Gange om Dagen, ogsaa paa Thirsdag. Din G.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

meget kan jeg sige, at der ikke ^{noget} er
hørt af gløse jeg over. I Landsk.
Land Sølger de til Nationalforpagtning
eller hvad ved du det. I Frankrig
de jee alle høste ikke noget storn
men Folk var alle tofede af Angest
og meget punkt var det for første
til jette.

Jeg kan ikke huske naar jeg først kom
til vor inf i Landsk. Da efter en
vor Land og Lære her, de kunde ej
en formidlig Tønde til Stockholm
der var det vel godt, men på de, lige
at på Landet her i Nordsiden.

Om Mandagen var Johan og Anne
her, og det endte med en meget alvor
lig samtale, hvor vi på begge Side blev
vorne, men jeg fik ikke fort, hvad jeg
ville, jeg havde en Følelse af, at der
var noget, der næppe blottet i det
og derfor gik jeg ind til Anne om
Omkrigen, men trof ikke desværre
ikke hjemmel, så en dages ret ud
her.

Om Tirsdagen var jeg
om Morgenen komme på Kirkegården
med Kate, her var jeg med i den
her på en Længere tur med Kate
der, på blev hun lagt ind i en
Droge og en bjørde grønne færd.

Agnet var med, og var det kan du
vel se tænke. Om Eftermiddagen
blev hun på en tur i en Tønde og
flyttede på sig, og jeg havde først
og Tønde, på hun bjørde i Tønde
var tank, og jeg kom hun færd, efter
færdede, der jeg en Tønde på tofede
hvis ikke kunde på for at skand,
det var meget bjørde, men på
morde det her, at jeg holden
kunne og alt det der, som hun
aldrig ikke bjørde. Her var tank
og ubegribelig da hun var borte, men
en efter det dag gik et korn
dengang tolvde i Tønde. For Grund
her bjørde store Tønde, Løfter og Tønde
blev på for i de Tønde Tønde, der
hvor det; enden at blev her til
Løfter færdede.

I Onsdags fulgte jeg først Kate
til Tønde, det var C. F. F. F. F. F.
gløse, på jeg var med, at hun Tønde
Eftermiddag gik jeg på Tønde
og på færd færd i. Der var gik
og til C. F. F. F. F. F. F. F. F. F. F.
og her det skendte på færd
og; alle Lære Tønde
og færd færd (Lære færd i af færd)
at Lære var betændelig Tønde
der over færd, men på vel færd

Thursday Mid Day var vi oore hos
Life, havde det meget hyggeligt og
godt, i natte Ager kommer Oskel
nok hjem, han bliver forfordelt
af Varne og lever frygtelig dygt,
men har da ogsaa maaret sig
ved hvad han far. Fatter er
temmelig trykket af Aars Løner,
man er nok ved et bliv ind
aa ham, naar man hører om
alle hendes Urimeligheder, men det
er synd for ham har det værst
får, hun er en stakket man man
beklage og ønske at der maatte gaa
nagt op for hende.

Igen var Fatter her, det var den
første ordentlige Dage jeg har hørt
hende, om Eftermiddagen kom de andre
herover, Louis Pohnsen er hos dem
og saa den unge H. Pohnsen, naar han
kommer fra Hobro, er det altid
meget vigtigere med ham end ellers,
der bliver han pænt.

Jeg har været saa opafførende, kan
jig sige kaldet det, at tillyde Cronenberg
at var her, da jeg hørte han var i
Tour til Hb. (Du må ikke sige det til
Kjøn, men jeg har fortælt det) det

forekom mig nødvendigt at gjøre
det, da vi talte sammen i Profts;
han kommer en time morgen, næst
hvør lange, han pleser jo dog kun
at blive nogle Dage; og El-Jahet
kommer med.

Så vil jeg skrive Brevet: morgen,
naar Børnene faar Skrivet.

Søndag.

Fra Løften jagde idag, at en er
Grundtvig kommer saa vist, at
han selv føler han har været sig,
saa der er en virkelig Bedrøvelse
at gløds sig over. Jeg blev glad, men
det stod saa levende for mig, at der ogsaa
kan være en Tristesse for os, saa vi glæder
os for meget. Tilnærmelse ved at faa ham
tilbage, saa jeg kunde ham bede, i hvad
der skæer, lad det være til D. i Bre. Mærk!

Så vil jeg sige det Brev som ender
med sig.

Skrevet jeg Brev fra Margarete; det er
Godt og Løst! bedst med den lille
Sige. — Margarete Rose har faaet

en Pui, men jeg ved ikke mere; det
stod i Mrs. Brev.

Til Den Fornøjelse kan jeg lade Dig
vide, at Meta med miger. Hutterne
løste Aalborgspøtten; men en bliver
den ijsen mistænkt og misbragt.

Til Tanken adfærd, jeg Dig mange
Gange om Dagen, og fra saa Thorvald.

Don. 3.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 4 Nr. 346